

Vai Mālpils ir mālu pils?

Laiks mūs nelutināja. Iesēdāmies autobusā un, dažu lietus pilienu pavadīti, devāmies Mālpils virzienā.

Pa ceļam redzējām ragaino zirgu ganāmpulkus... oi, nē! Govju ganāmpulkus! Tagad zinām, ka piens nāk no govīm. Piens nonāk pienotavā.

Pienotavā to karsē, atdzesē un pilda ar interesantu mašīnu pakās. Kā arī gatavo biezpienu, krējumu, saldo krējumu un arī dažādu siera veidus.

Uzzinājām, ka garšīgāko sieru ražo Mālpils piensaimnieks. Degustācijā iegaršojās siers ar dillēm, baziliku, pipariņu un itāļu gaumē.

Pēc pienotavas devāmies uz Mālpils muižu. Zvaigžņu zāle, Muižnieces istabiņa, kurā spokojojies, Mansarda numuri, Mednieku zāle, Oranžērija, Cigāru zāle ir tik skaistas telpas, ka izsaučieni skanēja nepārtraukti. Pat izsmalcināta interjera tualete. Tā vien gribējās pavirpuļot pa Zvaigžņu zāles grīdu! Mansarda stāva istabas izstatījās, kā mežā starp kokiem, jo labi iederējās jumta konstrukcijas balsti.

Dabas taku negājām, jo lietus tikai pastiprinājās. Izvēlējamies piknika vietu pašā Mālpils centrā. Kafējnīcas „Beāte-Marija” galdiņi bija mums jauks patvērumš un atpūtas vieta. Īpašš paldies tas saimniekiem!

Nu ar jaunu sparš gājām iekšā Mālpils kultūras centrā, kas Pierīgā ir lielākais un tajā notiek visas deju un teātru skates. Ēkā ir arī Mālpils Mūzikas un mākslas skola. Aplūkojām skolēna darbus, kas izlikti izstādē.

Izbraucām lielo goda apli pa Mālpils ciematu, lai redzētu Mālpils baznīcu, Sporta kompleksu ar baseinu, vidusskolu, profesionālo vidusskolu, parku, Dabas taku. Izrādījās, ka vienas dienas laikā nespētu iepazīt Mālpili, jo par lielu pārsteigumu mazā, līdz šim nezināmā Mālpils, ir tik neizpētīta, ka paliks citai ciemošanās reizei. Tāpēc šoreiz tā arī neuzzinājām, vai Mālpils ir no māla.

1.a klase un audz. U.Tobota